

A nemes bereaiak

„A bereai zsidók nemesebbek voltak, mint a thesszalonikaiak, mert nagy lelkesedéssel fogadták az üzenetet, és minden nap tanulmányozták az Írásokat, hogy meggyőződjenek arról, igaz-e, amit Pál mond. Ennek eredményeként sokan közülük hittek, köztük számos jeles görög nő és sok görög férfi is.”

Apostolok cselekedetei 17:11,12

Ahogy belépünk egy újabb évbe, ez a megfelelő idő arra, hogy minden igazságot kereső Biblia-tanuló emlékeztesse magát arra, mennyire fontos szorgalmasan tanulmányozni Isten Igéjét. A Bibliát mindenki elismeri minden idők legnagyobb könyvének. Hosszú története egészen a föld csodálatos teremtésének kezdetéig nyúlik vissza, amikor is a föld Isten földi teremtésének otthonául készült. Oldalain elsöprő bizonyítékok találhatók annak fontosságáról és jelentőségéről az emberi család számára. Évszázadok óta számtalan ember fogadja el Isten szerető Mennyei Atyánk, a világegyetem nagy Istene által ihletett Igének.

A Biblia tanításai és igazságos elvei megkülönböztetik minden más könyvtől, és még a mai modern világban is az igazság a mércéje marad. Fő témája, a megváltás és az emberi család végső megmentése a bűn és a halál pusztításától, megtalálható a különböző könyvekben, amelyeket sok szerző írt hosszú évszázadok alatt. Ez hangsúlyozza a Biblia isteni ihletésű harmóniáját és célját. Figyelmünket így az igazság különböző elvei vonzzák, amelyekben minden ihletett író összhangban van mások írásaival, még ha azok más időben és helyen is születtek.

Isten szent szavát a civilizáció fátklyájának is nevezik. Erkölcsi és etikai tanításai minden más könyvnél jobban befolyásolták az emberiség gondolkodását, hogy nemesebb életet éljen. Szinte kimeríthetetlen forrása az inspiráló és vigasztaló üzeneteknek. Sokan találták a Bibliát vigasz forrásának a bánat idején. Mások erőt merítettek belőle, hogy szembenézzenek az élet bizonytalan helyzeteivel, míg egyesek megnyugvást kerestek a benne található sok tanításban.

A Biblia különösen a kereszténység tankönyve. Felfedi a Mennyei Atya csodálatos tervét és célját az emberi család teremtésében és megváltásában. Ez az üzenet egy nagyszerű és végső következtetéshez vezet, amely Krisztus dicsőséges királyságának,

hatalmának és tekintélyének jövőbeli uralmában csúcsosodik ki az egész földön. Ez, az Új-Zsidókhöz írt levél () szerint „az idők terve szerint” történik, amelyet Isten „a megkent Jézus, a mi Urunk számára” készített. Efézus 3:11

A Biblia csodálatos szerzőjéről és örök céljáról a zsoltáros Dávid így írt: „Az egek hirdetik Isten dicsőségét, az égbolt hirdeti keze munkáját. Nap nap után hirdetik, éjszaka éjszaka után mutatják meg tudásukat. Nincs hangjuk, nem használnak szavakat, hangjuk nem hallatszik. De hangjuk eljut az egész földre, szavuk a világ végéig. Az égben Isten sátrat állított a napnak. Olyan, mint a vőlegény, aki kijön a kamrájából, mint a bajnok, aki örömmel futja a pályáját. Felkel az ég egyik végén, és körbefut a másikig; semmi sem marad ki a melegéből. Az Úr törvénye tökéletes, felfrissíti a lelket. Az Úr rendeletei megbízhatóak, bölcsé teszik az egyszerűeket. Az Úr parancsolatai igazak, örömet adnak a szívnek. Az Úr parancsai ragyogóak, fényt adnak a szemnek. Az Úr félelme tiszta, örökké megmarad. Az Úr rendeletei szilárdak, és mind igazak. Értékesebbek az aranynál, a sok tiszta aranynál; édesebbek a méznél, a méhsejtből való méznél. Zsoltárok 19:1-10

A hit szolgálata

Az első keresztény egyház megalakulásakor Pál apostol és társai sokat utaztak, hogy az igazságot hirdessék a megtért keresztényeknek. Segítettek ezeknek az új testvéreknek Krisztusban gyülekezeteket szervezni a tanulás, a szolgálat és a közösség céljából. Isten nagy bölcsességének és gondviselésének köszönhetően Lukács, a történetíró és az Apostolok cselekedeteinek szerzője, sok ilyen fontos eseményt rögzített. Apostolok cselekedetei 1:1,2; Lukács 1:1-4

Az igazság ismerete, amelyet Pál és társai hirdettek, a Mennyei Atya tervét és célját hirdette a bűnös és haldokló emberi család végső üdvösségére és megbékélésére vonatkozóan. (Efézus 1:13; Kolosszus 1:20; Titus 2:11). Az Igazság Szent Szellemé megnyitotta az utat Krisztus hűséges követőinek kis nyájának is, hogy a mennyei elhívásért küzdjenek, és Krisztus menyasszonyának részeként helyet kapjanak. Így biztosak lehetünk abban, hogy „Ne féljete, kis nyáj, mert Atyátoknak tetszik, hogy nektek adja a királyságot.” Lukács 12:32

A hűségesek kiváltságos helyzetben lesznek, hogy dicsőséges Urunkkal együtt részesüljenek mennyei királyságában, és áldásokat osszanak a föld minden

családjának (1Mózes 22:16-18). Ez a dicsőséges elrendezés biztosítja mindazok feltámadását is, akik sírjaikban vannak – azokét, akik tudtukon kívül várják a Krisztus uralkodása alatt még meg nem valósult királyság felállítását. János 5:28,29; Apostolok cselekedetei 24:15; 1 Korinthus 15:25,26

Konfliktusok az út során

Az apostolok hosszú utazásai során, amelyek célja az örömhír terjesztése volt, sok új keresztény hívő csatlakozott a gyülekezetekhez, és megismerte az Igazságot, valamint a közösséget az Úr népével. Azonban előítéletek és konfliktusok gyakran merültek fel, és követték Pált és társait, bárhová is mentek. Feszültség volt azok között, akik erősen ragaszkodtak a zsidó törvény ismerős tanításaihoz, és azok között, akik Krisztus Jézus új tanításait hirdették. Ezeket a tanításokat a legtöbb esetben sokan hallották először.

Közvetlenül a mai igeszakasz előtt Pál és Szilás éjszaka elmenekültek Thesszalonikából Bereába (Cselekedetek 17:10). Amikor megérkeztek, áldásként fogadták őket a helyi zsinagógában. Nagy hatással volt rájuk a testvérek élénk érdeklődése és lelki növekedése Isten Igéjének tanulmányozásában, és megjegyezték, hogy ez „nemesebbé” teszi őket, mint a thesszalonikai gyülekezet tagjait.

Csodálatos tulajdonság

A „nemes” szó, ahogyan ebben az esetben használják, arra a csodálatra méltó szellemi és jellembeli tulajdonságra utal, amelyet a bereai Krisztus testvérei tanúsítottak, amikor a Szentírást tanulmányozták. Nyilvánvalóan az volt a vágyuk, hogy magukévá tegyék az Igazság tanításait és tanításait. A szentírás jobb értelmezése kibővíti a nemesség gondolatát, és más bibliafordításokban is így szerepel. Összehasonlításképpen olvassuk: „Ezek nemesebb lelkűek voltak, mint a thesszalonikaiak, mert nagy buzgósággal fogadták az ígét, és naponta vizsgálták az Írásokat, hogy meggyőződjenek arról, hogy így van-e. Ezért sokan közülük hittek, köztük számos jeles görög nő és férfi.” (Cselekedetek 17:11,12). Így hangsúlyozódik azoknak a testvéreknek a vágya, hogy nemcsak naponta kutatták az Írásokat, hanem „nagy buzgósággal” igyekeztek azokat alaposan megvizsgálni és bizonyítani.

Pál és Péter tanúsága

Pál így intette a thesszalonikai gyülekezet testvéreit: „Minden dolgot vizsgáljatok meg, és ami jó, azt tartsátok meg.” (1 Thesszalonikaiak 5:21). Amikor szeretett testvérének, Timóteusnak írt, az apostol így bátorította őt: „Törekedj arra, hogy Isten előtt

alkalmasnak bizonyulj, mint munkás, aki nem szégyelli magát, aki helyesen osztja [kezel] az igazság szavát.” (2 Timóteus 2:15). Később így intette: „Maradj meg abban, am , amit tanultál, és amiről meggyőződél, tudva, kitől tanultad, és hogy gyermekkorod óta ismered a szent iratokat, amelyek Krisztus Jézusban való hit által bölccsé tesznek téged az üdvösségre. Minden Szentírás, amely isteni ihletésből származik, valóban hasznos a tanításra, a meggyőzésre, a javításra, az igazságosságban való fegyelmezésre; hogy az Isten embere teljes legyen, minden jó cselekedetre teljesen alkalmas.” 2 Timóteus 3:14-17

Első levelében az apostol Péter hasonlóképpen sürgette: „Mint mindenki ingyenes ajándékot kapott, úgy szolgálatok egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai. Ha valaki beszél, úgy tegye, mint Isten szava; ha valaki szolgál, úgy tegye, mint Isten erejéből; hogy mindenben dicsőítsék Istent Jézus Krisztus által, akinek a dicsőség és a hatalom örökkön örökké. Ámen.” 1 Péter 4:10,11

Ha megfelelő szívvel fogadjuk, Pál, Péter és más apostolok intései és bátorításai segítettek kialakítani a Krisztushoz hasonló szellemet az Úr nyomdokaiba lépő összes követőjében pünkösöd óta. Ez magában foglalja azt is, hogy az Igazság megfelelő sáfárai legyenek, ami minden keresztény számára fontos

tanulság, amelyet érdemes követni. Ez különösen igaz most, azok számára, akik ennek a „jelen gonosz világnak” a végnapjaiban élnek. Galata 1:4

Ezeknek az emlékére

Péter közel kétezer évvel ezelőtt írt csodálatos szavai továbbra is áldásként szolgálnak nekünk, Krisztus követőinek. Ő így hirdette: „Mindig emlékeztetni foglak titeket ezekre a dolgokra – még akkor is, ha már tudjátok őket, és szilárdan álltok az igazságban, amelyet tanítottak nektek. És csak helyes, hogy életem végéig emlékeztessem titeket ezekre. Mert Urunk, Jézus Krisztus megmutatta nekem, hogy hamarosan el kell hagynom ezt a földi életet, ezért keményen fogok dolgozni, hogy biztosan mindig emlékezzetek ezekre a dolgokra, miután elmentem. 2 Péter 1:12-15

Az apostol folyamatosan hirdette az igazság szavait, amelyeket Urunktól, Jézustól kapott földi szolgálata során. „Nem ravaszul kitalált meséket követtünk, amikor közöltük veletek Urunk, Jézus Krisztus hatalmát és eljövételét [görögül: jelenlétét], hanem szemtanúi voltunk az ő fenségének. Mert ő Istentől, az Atyától kapott dicsőséget és tiszteletet, amikor ilyen hang hallatszott hozzá a dicsőséges dicsőségből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm. És ezt a hangot, amely a mennyből

hallatszott, mi is hallottuk, amikor vele voltunk a szent hegyen.” 2 Péter 1:16-18

Péter tovább hangsúlyozta, hogy az Igazságot Isten Szent Szelleme, hatalma és befolyása által kapjuk meg. „Még nagyobb bizalommal vagyunk a próféták által hirdetett üzenet iránt. Nagy figyelmet kell szentelnetek annak, amit írtak, mert szavaik olyanok, mint egy lámpa, amely sötét helyen ragyog – amíg el nem jön a Hajnal, és Krisztus, a Hajnalcsillag, ragyogni nem kezd a szívetekben. Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy a Szentírásban szereplő próféciák soha nem a próféták saját megértéséből vagy emberi kezdeményezésből származnak. Nem, ezeket a prófétákat a Szentlélek vezette, és ők Istentől szóltak.” 2 Péter 1:19-21

Első levelében Péter egyértelművé tette, hogy az általa mondott szavak azokhoz szóltak, akik teljes odaadással Istennek szentelték az életüket: „Hogy a ti hitetek próbája, amely sokkal értékesebb, mint az elpusztuló arany, amely tűzben próbáltatik, dicséretre, tiszteletre és dicsőségre találjon Jézus Krisztus megjelenésekor [kinyilatkoztatásakor]: akit nem láttatok, de szeretitek; akiben, bár most nem látjátok, mégis hisztek, és kimondhatatlan és dicsőséges örömmel örültök: elnyerve hitetek végső eredményét, lelketek üdvösségét.” 1 Péter 1:7-9

Ezeket az igazság szavakat senki másnak nem fedték fel, sem a régi prófétáknak, sem az angyaloknak. Ő így magyarázta: „Erről az üdvösségről a próféták is érdeklődtek és szorgalmasan kutattak, akik jövendölték a nektek járó kegyelmet: kutatták, hogy mit vagy milyen időt jelentett a bennük lévő Krisztus Lelke, amikor előre tanúskodott Krisztus szenvedéseiről és az azt követő dicsőségről. Nekik lett kinyilatkoztatva, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgálnak azzal, amit most azok jelentettek nektek, akik az evangéliumot hirdették nektek a mennyből elküldött Szentlélekkel; amit az angyalok is meg akarnak ismerni. Ezért övezétek fel a ti elmétek derekát, legyetek józanok, és reméljétek a végéig az irgalomra, amely Jézus Krisztus megjelenésekor lesz nektek adva.” 1 Péter 1:10-13

Fentről jövő bölcsesség

Jakab levele az Újszövetség legkorábbi írásai közé tartozik. Azokat a tanításokat tartalmazza, amelyeket először azoknak a zsidóknak adtak, akik röviddel Urunk Jézus földi szolgálatának befejezése után tértek át a kereszténységre. Jakab hangsúlyozza: „Minden jó ajándék és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától származik, akiben nincs változás, sem árnyék.” Jakab 1:17

A Mennyei Atya minden igazság forrása, és Szentlelke által ad megértést népének. „Saját akaratóból nemzett minket az igazság szent és megkegyelmezett szavával, hogy mi legyünk teremtményei első gyümölcsei. Ezért, szeretett testvéreim, minden ember legyen gyors a hallgatásban, lassú a beszédben, lassú a haragban.” Jakab 1:18,19

Isten népének csodálatos gondviselésével kapcsolatban Jakab rámutatott arra is, hogy Isten bölcsessége mindig tiszta és szent. „A felülről való bölcsesség először is tiszta, aztán békés, szelíd és könnyen meggyőzhető, irgalmas és jó gyümölcsökkel teli, részrehajlás és képmutatás nélkül. Az igazságosság gyümölcse pedig békességben vetődik el azoknak, akik békességet teremtenek.” Jakab 3:17,18

Az előző versekben figyelmünket arra a tényre irányítja, hogy a mennyei bölcsesség összhangban működik az isteni jellemvonásokkal. Bár a felülről jövő bölcsesség szelleme békés, az apostol nem helyezte annak fontosságát a tisztaság elé. Az igazi bölcsesség csak akkor békés, ha összhangban van a szentséggel és a tisztasággal. Csak azzal lehet békében, ami szent. A szelídség a tisztaságot követi, és békés, ha az Igazság szenteli meg. A mennyei bölcsesség akkor örül, ha „irgalommal teli”, és „jó

gyümölcsök” fejlődnek azok szívében, akiket a felülről jövő bölcsesség megvilágosított.

Az igazság fénye

Ézsaiás próféta a fényről és annak kapcsolatáról az élethez és az Igazsághoz beszél. Az isteni célt bemutatva így ír: „A vakokat olyan úton vezetem, amelyet nem ismernek; olyan ösvényeken vezetem őket, amelyeket nem ismernek: a sötétséget világossá teszem előttük, és a görbét egyenesre. Ezeket fogom tenni velük, és nem hagyom el őket.” „Sionért nem hallgatok, Jeruzsálemért nem nyugszom, míg igazsága ragyogásként nem jelenik meg, és üdvössége égő lámpásként nem ragyog.” Ézsaiás 42:16; 62:1

Sok más szentírás is felhívja figyelmünket a fény különleges ajándékára. „Nálad van az élet forrása: a te fényedben látunk fényt.” „Boldogok azok a népek, akik ismerik az öröm hangját: ők járnak, Uram, a te arcod fényében.” „A te igéd lámpás a lábamnak, és világosság az ösvényemnek.” „Az igazak útja olyan, mint a ragyogó fény, amely egyre jobban ragyog, míg el nem éri a tökéletes napot.” Zsoltárok 36:9; 89:15; 119:105; Példabeszédek 4:18

Krisztus követőinek útmutatásaként és lelki perspektívaként ezt olvassuk: „Senki sem gyújt lámpát, hogy aztán elrejtse vagy kosár alá tegye. A

lámpát inkább állványra teszik, hogy mindenki láthassa a fényét, aki a házba lép. A szemed olyan, mint egy lámpa, amely fényt ad a testednek. Ha a szemed egészséges, az egész testedet fény tölti be. De ha nem egészséges, a testedet sötétség tölti be. Győződj meg arról, hogy a fény, amelyet magadnak hiszel, valójában nem sötétség. Ha fény tölti be az egész testedet, és nincsenek sötét zugok, akkor az egész életed ragyogó lesz, mintha egy reflektor töltené be fényével.” Lukács 11:33-36

Meditálás Isten Igéjén

A meditáció azoknak a keresztény jellemvonása, akik szerető Mennyei Atyánk útján járnak, és az Ő Igéjében maradnak. Jézus születése előtt évszázadokkal a zsoltáros így írt: „Parancsaid örömömre szolgálnak. A te bizonyosságaid örökké igazak; adj nekem megértést, hogy élhessek. Teljes szívemből kiáltottam; válaszolj nekem, Uram! Betartom a te rendeleteidet. Kiáltottam hozzád; ments meg, és megtartom a te bizonyosságaidat. Hajnal előtt kelek, és segítségért kiáltok; várom a te szavaidat. Szemeim az éjszakai őrszolgálatot várják, hogy elmélkedhessek a te szavadon.” Zsoltárok 119:143-148

A zsoltáros továbbá így szólt: „Boldog az az ember, aki nem jár a gonoszok tanácsában, nem áll a

bűnösök útján, nem ül a gúnyolódók székében. Hanem az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényén elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a maga idejében gyümölcsöt terem, levelei nem hervadnak el, és mindaz, amit cselekszik, sikerrel jár.” Zsoltárok 1:1-3

A zsidó testvéreknek írt levelében Pál apostol így ír: „Mert az Isten igéje élő és hatékony, élesebb, mint bármely kétélű kard, és áthatol a lélek és a szellem, az ízületek és a csontvelő megosztásáig, és megítéli a szív gondolatát és szándékát. Nincs teremtmény, amely elrejtőzhetne előle, hanem minden nyitva van és meztelenül fekszik annak szeme előtt, akivel dolgunk van. Mivel tehát nagy főpapunk van, aki átment a mennyeken, Jézus, az Isten Fia, tartsuk meg vallomásunkat.” Zsidók 4:12-14

Jézus bizonyága

Jézus egyértelművé tette, hogy ő nem a saját akaratát, hanem a Mennyei Atya akaratát és célját hivatott végrehajtani. Alázatos szavai János evangéliumában vannak megörökítve, ahol ezt olvashatjuk: „Magamtól semmit sem tehetek. Úgy ítélek, ahogy Isten mondja. Ezért az én ítéletem igazságos, mert annak az akaratát teljesítem, aki engem küldött, és nem a saját akaratomat. Ha magamról tanúskodnék, a tanúvallomásom nem

lenne érvényes. De valaki más is tanúskodik rólam, és biztosíthatom önöket, hogy minden, amit rólam mond, igaz.” János 5:30-32

Amikor Jézus azt mondta, hogy „valaki más is tanúskodik rólam”, Keresztelő Jánosra utalt. Ő volt Krisztus előfutára, és előkészítette az utat az ő szolgálatához. „Ti magatok is küldtetek nyomozókat, hogy hallgassák meg Keresztelő Jánost, és az ő tanúsága rólam igaz volt. Természetesen nincs szükségem emberi tanúkra, de azért mondom ezeket, hogy megmeneküljete. János olyan volt, mint egy égő és ragyogó lámpa, és egy ideig izgatottan hallgattátok az üzenetét. De nekem nagyobb tanúm van, mint Jánosnak: a tanításaim és a csodáim. Az Atya ezeket a tetteket adta nekem, hogy véghezvigyem, és ezek bizonyítják, hogy ő küldött engem. És az Atya, aki küldött engem, maga tanúskodott rólam. ...Ti szorgalmasan tanulmányozzátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy bennük van az örök élet. Ezek azok az Írások, amelyek rólam tanúskodnak.” János 5:33-37,39

A bereaiak öröksége

Pál apostol megfigyelése, hogy a bereai város egyháztagjai nemes lelkű Biblia-tanulók voltak, pozitív tanulság minden Úr népének, amelyet mindig szem előtt kell tartaniuk. Ezek a testvérek őszintén

hittek Isten tévedhetetlen Igéjében, és hangsúlyozták, hogy ez az egyetlen igazi forrás a megértéshez. Mélyen értékelték annak értékét és jelentőségét, mint „így szól az Úr” a hitük végső bizonyítékaként.

Ismét idézve a bevezető szövegünket, egy másik fordításból, a bereai testvérek örökségéről a következőket olvashatjuk: „Ezek a zsidók jobbindulatúak és nemesebb lelkűek voltak, mint a thesszalonikaiak, mert teljes mértékben készek voltak, és elfogadták és örömmel fogadták az üzenetet, amely szerint Krisztuson keresztül örök üdvösséget nyerhetnek Isten országában, és lelkesen és buzgón kutatták és vizsgálták a Szentírást nap mint nap, hogy meggyőződjenek ezeknek a dolgoknak a valóságáról. Sokan közülük ezért hívőkké lettek, köztük nem kevés jeles görög, nők és férfiak egyaránt.” ApCsel 17:11,12